

כוכב הערב טאינה-קאן

ברזיל

בזמנים הם אנשי שבט קאראזה לא ידעו עדיין לחרוש אדמה, לא ידעו לגדל את התירס "קוקוריקה", ולא את האננס או המניוק הם אכלו רק יבולי היער, בשר חיות יער שונות ודגים.

באותו זמן חיו במשפחה אחת שתי אחיות. שמה של הגדולה היה אימארו, שמה של השנייה, הצעירה, היה דנקה.

ערב אחד אימארו הביטה בשמיים והתאהבה בכוכב גדול טאינה-קאן. הכוכב זרח באור זהוב כה חזק שהנערה לא התאפקה אלא אמרה:

"אבא, איזה כוכב יפה! הייתי רוצה להגיע אליו ולשחק אתו."
אבא שלה צחק מהמשאלה המוזרה של בתו ואמר שטאינה-קאן נמצא גבוה מאוד ואף אחד לא יוכל להגיע אליו. וגם הוסיף:

"אבל אם טאינה-קאן שמע את דבריך, אולי הוא בעצמו יבוא אליך, בתי."
והנה, באמצע הלילה, כשכולם ישנו, הנערה הרגישה כי מישהו ניגש למיטה שלה. היא נבהלה ושאלה:
"מה אתה רוצה ממני?"
"אני טאינה-קאן, כוכב הערב. שמעתי כי את קוראת לי ובאתי אליך. האם תרצי להתחתן אתי?"
אימארו הדליקה אש בתנור והעירה את הוריה.

אלא מה? התברר שטאינה-קאן הוא זקן, איש בא בימים, פניו מקומטים, השערות והזקן לבנים כמו צמר גפן.

כשאימארו ראתה זאת באור הלהבות אמרה:
"אינני רוצה שתהיה לבעלי. אתה זקן ומכוער ואני רוצה בחור צעיר ויפה."
טאינה-קאן התעצב ובכה.
ואז דנקה, שהייתה בעלת לב טוב ונדיב, ריחמה על הזקן המסכן והחליטה לשמח אותו. ואמרה
לאבא שלה:
"אבא, אתחתן עם האיש הזה."
ולשמחתו של הזקן הצנוע הם התחתנו.
אחרי החתונה אמר טאינה-קאן לדנקה:
"אשתי, אני חייב לעבוד כדי לקיים אותנו. אחרוש כאן אדמה ואזרע

צמחים טובים, כאלה שעוד לא היו
בשבט קאראזה.
והוא הלך אל הנהר הגדול
בארה-קאן (כך נקרא אז הנהר
פרגוואי), אמר אליו מילים אחדות
ונעמד כך שמי הנהר זרמו בין
הרגליים הפשוקות שלו. ואז
התכופף הזקן, טבל את ידיו במים
הזורמים והוציא חופנים של זרעים
טובים שזרמו שם.
וכך הנהר נתן לו במתנה שתי
מידות תירס "קוקוריקה", ערמה של
שרשי מניוק ועוד דגנים שונים
שהשבט קאראזה מגדל עד היום.
כשטאינה-קאן חזר מהנהר אמר
לאשתו: אלך עכשיו לכרות עצים
ביער כדי לפנות אדמה לזריעה. אך

את אל תלכי אחריי להסתכל על
העבודה שלי. תישארי בבית ותכיני
לי אוכל, כדי שתוכלי לפנק אותי
בארוחה טובה כשאחזור עם ידיים
עייפות מהעבודה וכדי שאוכל לשקם
את הכוחות שלי.
טאינה-קאן הלך, אך לא חזר
במשך זמן רב. דנקה התחילה כבר
לחשוד שאולי הזקן התמוטט מרוב
המאמץ. היא פחדה להירדם לפני
שיחזור ולכן החליטה להפר את
הוראתו ויצאה לחפש אותו.
והנה, איזו שמחה גדולה!
במקום זקן עלוב היא ראתה על
רחבת היער הכרותה צעיר יפה
תואר, גבוה, רחב כתפיים, חזק.

"דנקה הייתה טובה וריחמה על
הזקן האומלל בזמן שאת דחית
אותי. רק דנקה היא אשתי."
אימארו התחילה לצעוק בכעס,
נפלה על הארץ ונעלמה. במקום
שבו נפלה ראו כולם רק ציפור
שחורה אורוטאו. עד היום אורוטאו
מוציאה כל לילה קריאות כה
מפחידות, שהולך רגל מזדמן
מתחיל לרעוד מפחד כששומע אותן.
וכך אנשי שבט קאראזה למדו
מכוכב הערב טאינה-קאן לגדל
תירס, אננס, מניוק ועוד תבואות
מועילות, שאותן לא הכירו קודם.

גופו היה מלא ציורי קישוט כאלה
שאנשי קאראזה לא הכירו עד כה,
אך היום כל צעיר של השבט הזה
מצויר כך בגופו.
דנקה לא יכלה להתאפק. בשמחה
רצה אליו וחיבקה אותו חזק ואחר
כך הובילה אותו הביתה כדי
להראות להורים את בן זוגה כפי
שהוא עכשיו.
אבל אז אחותה הגדולה אימארו
התחיה לקנא באחותה הצעירה. גם
היא רצה אל הצעיר ואמרה:
"אתה בעלי. הרי באת אלי ולא
לדנקה."
אך טאינה-קאן ענה לה: